

Udtalelse om Dannelse med dette). Nej, hvis Ministeren vil læse efter, vil De se, at De netop brugte Udtrykket „utilbørlig“ om min Omtale af Direktør Johannes Nielsens Udtalelse.

Sluttelig skal jeg sige i Anledning af Ministerens Udtalelse om Statstilskuddet til Tidsskrifter, at jeg, som jeg ogsaa udtrykkelig bemærkede, er klar over, at der er vist overordentlig stor Velvillie fra Statens Side, ved at man har fordoblet Tilskuddet og været saa imødekommende, at man har betalt visse Tidsskrifters Underskud; men jeg maatte formode, at denne ekstraordinære Hjælp efterhaanden bortfalder; i hvert Fald naar Fordoblingen af Tilskuddet er traaet i Kraft. Dette finder jeg ogsaa ganske rimeligt, thi Staten kan ikke blive ved at ofre ud i det blaa for at holde Tidsskrifter af videnskabelig Art oppe. Jeg ønskede kun at gøre opmærksom paa, at Forholdene er saa sørgelige, at man maa vente, at trods denne i Virkeheden meget smukke Understøttelse fra Statens Side vil det paa Grund af de uhyre Omkostninger maaske være umuligt at holde nogle af disse Tidsskrifter i Gang. Det er jo desværre ikke alle, der har en saadan Holderkreds, at man ad privat Vej vil kunne skaffe en Slags Reservefond, saaledes som i alt Fald et enkelt Tidsskrift har kunnet. Men jeg gentager, at jeg oprigtig takker Ministeren for den Støtte, som nu vil blive givet til disse videnskabelige Tidsskrifter.

Den højtærede Kirkeminister takker jeg ogsaa for den Velvillie, hvormed han tog paa Spørgsmaalet om Organisternes Uddannelse; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar han uden videre synes at ville opfatte mig som Tilgænger af, at det er det, som er kommet frem fra Laubs Side, der skal fremmes, saa kan jeg trods al min Respekt for og Glæde over Laubs Arbejde ikke indrømme, at det udelukkende skulde være i Laubsk Retning, en Reform af Organistuddannelsen skal ske.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal: Rigsdagsgudstjenesten, maa jeg sige, at jeg ikke kan godkende Ministerens Opfattelse, at Sjællands Biskop ikke kan deltage i Bestræbelserne for at føre denne Sag videre, fordi man derved vilde indføre et officielt Led i Ordningen. Hvad jeg øn-

sker at komme til Livs, er den offentlige Statskirkelighed, der hidtil har været ved Ordningen af disse Gudstjenester. Men selvfølgelig ønsker vi kristne Rigsdagsmænd ikke at arbejde, om jeg saa maa sige, for en Slags Konventikelgudstjeneste, vi ønsker netop en Gudstjeneste, der er Udtryk for det folkekirkelige; og hvis man vil i Lag med det folkekirkelige, kan man ikke undgaa at komme i Forhold til Folkekirkens Ledelse, og det vil da være rimeligt og sømmeligt at henvende sig til Sjællands Biskop angaaende den nærmere Ordning af denne Gudstjeneste og navnlig angaaende Udpegningen af de Præster, der skal tale. Det forekommer mig unægtelig at være et temmelig stift Stykke, om Sjællands Biskop ikke skulde kunne ordne Gudstjenesten i en Kirke. Jeg er ganske klar paa, at den højtærede Kirkeminister i sin Opfattelse af Kirkeministergeneringen føler sig som Statsmagtsrepræsentant; men trods hans Interesse for Statstvang indenfor Kirken kan jeg dog ikke antage, at det gaar saa vidt, at han vil træde hindrende i Vejen for, at Sjællands Biskop har noget med Ordningen af denne Gudstjeneste at gøre, hvis man fra Rigsdagens Side henvender sig til ham derom. Thi dette vilde dog være en Byzantinisme, som vi ikke hidtil har kendt hos os. Og hvis man ikke i mindste Maade maa komme i Forhold til den officielle Kirkes Repræsentation, saa maa dette ogsaa gælde, saa vidt angaa en Henvendelse til Præsterne; men jeg kan dog ikke tro, at den højtærede Kirkeminister ogsaa vil træde hindrende i Vejen, hvis man fra Rigsdagens Side henvender sig til Folkekirkens Præster. Det forekommer mig, at det mest korrekte vilde være, at et Udvalg af de Rigsdagsmedlemmer, der er interesserede i dette Spørgsmaal, træder sammen og henvender sig til Sjællands Biskop, der nu en Gang staar som den øverste Repræsentant for Folkekirken, for at faa arrangeret den Gudstjeneste, man ønsker.

Endelig er der Spørgsmaalet Vaalse. Dette synes at have sat den højtærede Kirkeminister i meget stærk Affekt og gav Anledning til, at han berettede om, hvor ofte han selv som Sognepræst har været Genstand for biskoppeligt Tilsyn,